Aphorismi
Politici et Militares
L. DANÆI.
explicati mille et
amplius exem
plis.
in uſum
TOGATUM
et
SAGATUM.
Lugduni Ba
tav:
ex
officina Jacobi Marci
Ao. CIↃ IↃC XXXIX

APHORISMI POLITICI ET MILITARES

Ex diverſis Auctoribus Græcis & Latinis

Per LAMBERTUM DANÆUM COLLECTI;

Nuperis annis ab EVERARDO BRONCHORST, exemplis illuſtrati:

Quibus modò in hac nova editione acceſſere SEXCENTA *ferè alia,*

Ex recentioribus Hiſtoriographis Germanis, Gallis, Hiſpanis, Italis, Anglis, Belgis excerpta,

Cum Syllabo Auctorum & locupletiſſimo rerum in aphoriſmis & exemplis indice.

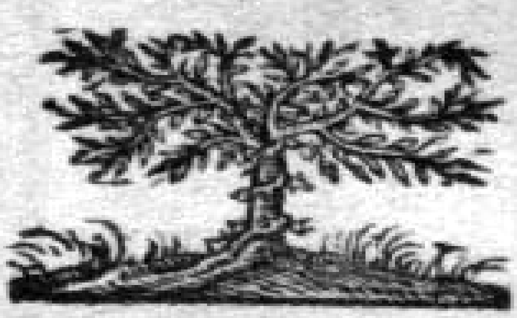

LUGDUNI BATAVORUM,
Ex Officina JACOBI MARCI.

CIↃ IↃC XXXIX.

Cum Privilegio.

Auctoris damnati, sed operis permiſsi

Illuſtri Viro

Sua Virtute ad PRINCIPUM amicitias evecto, Domino

CONSTANTINO HUGENIO,

Equiti, Domino in Zuylichem,

Celſiſſimo Arauſionum PRINCIPI à Conſiliis & Secretis, &c. plur. felic.

SUpra humanitatem Tuam erat, Illuſtris Vir, quando ſuperiori anno tam benignas mihi in primo alloquio aures præbebas; nec tantum id, verum tanquam meritum Celſiſſimo Principi inſinuabas, ut in numerum eorũ relatus ſim, quos Principis liberalitas ad bonæ promotionis ſpem evehere poteſt, idq; à TE multũ potente parario exſpectare mihi eſt in proclivi. Penes te eſt æſtimemiſſ, quem voles extollere, mihi perpetui gloria obſequii relicta eſt. Licet vero curtã meã ſupellectilem non ignorem, non tamen oportuit me pro tanto beneficio, quia æqualem non poſſum, nullam gratiam reponere. Species ingratitudinis eſt celare favorem, quem à Patronorum benignitate recipimus: ea propter ne tanti vitii (cujus ſum oſor) me participem faciam, venio ad Tuam Dignitatem, pleno ore confitens ob accepta merita Tibi me obligatiſſimum

APHORISMI

POLITICI

EX THVCYDIDIS

Hiſtoriæ libro I.

Cicero. Thucydides brevis eſt, ſubtilis, acutus, ſententijs magis, quam verbis abundans.

Demoſthenes octies deſcripſit Thucydidem. & Carolum V. Imp. Thucydidis opera in Lingua Gallica aſſidue lectitaſſe ferunt.

LAMBERTI DANÆI

SVCCIDANEA OPERA.

1 INTER populos vicinos creſcens nimium vnius potentia primùm parit inuidiam, ac deinde bellorum cauſas ac ſemina, quæ variis aliis honeſtiſq; cauſſis tamen prætexuntur.

Invidia potentiæ Athenienſium creſcentis movit bellum Peloponeſiacum.

2. Belli Peloponeſiaci cauſa fuit hæc: Megarenſes prohibiti finibus ab Athenienſibus, conferunt ſe ad Spartanos, petuntque ut ſibi auxilio ſint: ut decretum illud Athenienſium aboleatur. Spartani Megarenſium cauſam ſuſcipiunt: ſed Pericles contra obnitens, obtinet Spartanis in hac

LVGDVNI BATAVORVM,

Ex Officinâ IACOBI MARCI.

CIↃ IↃ CXXXIX.